

reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenie usług pocztowych zastrzeżonych zgodnie z dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych, i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne.

2) Dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastrzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których przepisy te mają zastosowanie

— osiągają próg określony w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— stanowią umowy w rozumieniu art. 1 lit. a) tej dyrektywy zawarte na piśmie i o charakterze odpłatnym,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

3) Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE oraz zasady równego traktowania, niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastrzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67 publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których postanowienia te mają zastosowanie

— nie osiągają odpowiedniego progu określonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— nie stanowią w rzeczywistości jednostronnego aktu administracyjnego nakładającego obowiązki obciążające jedynie operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne, czyniącego znaczące odstępstwo od jego zwykłych warunków oferty handlowej,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL przeciwko État belge

(Sprawa C-250/06) (¹)

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające na telewizję kablowe obowiązek rozpowszechniania programów nadawanych przez niektórych nadawców prywatnych („must carry”) — Ograniczenie — Nadrzędny wzgląd interesu ogólnego — Utrzymanie pluralizmu w dwujęzycznym regionie)

(2008/C 51/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Strona pozwana: État belge

Przy udziale: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'Etat (Belgia) — Wykładnia art. 49 i 86 traktatu WE — Pojęcie „prawa specjalne” — Nałożenie na przedsiębiorstwa rozpowszechniające programy telewizyjne drogą kablową obowiązku rozprowadzania programów nadawanych przez niektórych nadawców, mających w większości siedzibę na obszarze krajowym

Sentencja

Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie takim przepisom państwa członkowskiego, jakie są przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, nakazującym telewizjom kablowym działającym na danym obszarze tego państwa rozpowszechnianie, na mocy tzw. obowiązku „must carry”, programów telewizyjnych nadawanych przez prywatnych nadawców podległych organom władzy publicznej tego państwa i przez nie wyznaczonych, o ile przepisy te:

— zmiierają do celu leżącego w interesie ogólnym, takiego jak utrzymanie, zgodnie z polityką kulturalną tego państwa członkowskiego, pluralistycznego charakteru oferty programowej telewizji na tym obszarze oraz

— nie są nieproporcjonalne do tego celu, co wymaga, by sposób ich stosowania podlegał przejrzystej procedurze i opierał się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i z góry znanych kryteriach.

Do sądu krajowego należy ocena, czy warunki te zostały spełnione.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato przeciwko Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

(Sprawa C-280/06) (¹)

(Konkurencja — Nałożenie sankcji w przypadku sukcesji przedsiębiorstw — Zasada osobistej odpowiedzialności — Podmioty podlegające temu samemu organowi władzy publicznej — Prawo krajowe uznające wspólnotowe prawo konkurencji za źródło interpretacji — Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału)

(2008/C 51/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Strona skarżąca: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Strona skarżąca: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 81 WE — Kartel dotyczący cen sprzedaży papierosów, naruszający krajowe prawo antytrustowe — Nałożenie na osobę prawną zarządzającą przedsiębiorstwem w charakterze następcy prawnego odpowiedzialności za naruszenia popełnione przez to przedsiębiorstwo przed przejęciem przez tę osobę zarządzania przedsiębiorstwem

Sentencja

Artykuł 81 WE i nast. należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w przypadku podmiotów podlegających temu samemu organowi władzy publicznej działanie stanowiące jednolite naruszenie reguł konkurencji zostało podjęte przez jeden podmiot, a następnie kontynuowane aż do jego zakończenia przez inny podmiot, będący następcą tego pierwszego podmiotu, który jednak nie przestał istnieć, na ten drugi podmiot można nałożyć sankcję za całe naruszenie, jeżeli zostanie ustalone, że te dwa podmioty znajdowały się pod nadzorem wspomnianego organu władzy publicznej.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof-Niemcy) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt przeciwko Finanzamt Offenburg

(Sprawa C-281/06) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Działalność nauczania jako działalność dodatkowa — Pojęcie „wynagrodzenia” — Zwrot wydatków związanych z działalnością zawodową — Uregulowania w dziedzinie zwolnienia podatkowego — Przesłanki — Wynagrodzenie wypłacone przez uniwersytet krajowy)

(2008/C 51/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt

Strona pozwana: Finanzamt Offenburg